II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 7 aprilie 2008

privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, cote reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(2008/318/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității [1], în special articolul 19 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

(1) Prin articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE, coroborat cu anexa II la respectiva directivă, Italia a fost autorizată să aplice, în anumite „zone geografice extrem de defavorizate", cote reduse ale accizelor la combustibilul casnic și la GPL utilizate pentru încălzire. Derogarea a fost aplicabilă până la 31 decembrie 2006.

(2) Printr-o scrisoare din data de 17 octombrie 2006, autoritățile italiene au solicitat autorizarea, în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/96/CE, de a aplica în aceleași zone geografice cote reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire. Italia dorește să continue, după 31 decembrie 2006, practica sa națională adoptată în cadrul derogării menționate anterior. Prezenta autorizație este solicitată pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007-31 decembrie 2012.

(3) Italia are un teritoriu foarte diversificat, cu condiții climatice și geografice variabile. În 1999, Italia a ridicat nivelul general al accizelor în cadrul unei reforme a sistemului său fiscal. Având în vedere particularitățile teritoriului său, Italia a introdus în același timp cote reduse de impozitare pentru motorină și GPL, cu scopul de a compensa parțial costurile pentru încălzire excesiv de ridicate suportate de locuitorii anumitor zone geografice.

(4) Diferențierea fiscală vizează plasarea populației din zonele eligibile într-un context în care aceasta să poată fi comparată cu restul populației italiene prin reducerea costurilor excesiv de ridicate pentru încălzire. În vederea identificării zonelor eligibile, Italia s-a bazat pe criterii obiective privind condițiile climatice ale zonei în cauză, precum și accesul la rețeaua de gaze naturale. Ultimul criteriu reflectă gradul de alegere între combustibilii accesibili populației din zona în cauză.

[1] JO L 283, 31.10.2003, p. 51. Directivă modificată prin Directiva 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 100).

(5) Prin urmare, reducerea fiscală se aplică în zonele geografice (comunele) care îndeplinesc următoarele condiții alternative: (i) comunele care aparțin zonei climatice F, după cum este definită în Decretul prezidențial nr. 412 din 1993 ([1]), și anume comunele cu mai mult de 3 000 „grade-zi"; (ii) comunele care aparțin zonei E, după cum este definită în Decretul prezidențial nr. 412 din 1993, și anume comunele cu 2 100-3 000 „grade-zi" ([2]); și (iii) Sardinia și insulele mici (toate insulele italiene, cu excepția Siciliei). Dat fiind că dezvoltarea rețelei de gaze naturale ar reduce în mare măsură costurile suplimentare de încălzire și ar îmbunătăți, în special, varietatea opțiunilor privind combustibilii aflați la dispoziția consumatorilor, reducerea nu se va mai aplica în comunele care aparțin zonelor a doua și a treia citate anterior, odată ce rețeaua de gaze naturale va fi finalizată în comuna respectivă.

(6) În ceea ce privește comunele în cauză, în raport cu restul Italiei, costurile suplimentare pentru încălzire reprezintă o trăsătură comună. Pentru zonele climatice E și F, reducerea fiscală este în medie egală cu 11-12 % din prețul motorinei și al GPL utilizate pentru încălzire. Datorită condițiilor climatice, costurile medii pentru încălzire sunt cu 90 % mai ridicate față de media națională în zona climatică E și cu 170 % mai ridicate față de media națională în zona climatică F. În ceea ce privește insulele, în raport cu restul continentului italian, costurile suplimentare pentru încălzire sunt datorate particularităților geografice ale insulelor, alimentării limitate cu combustibil și costurilor suplimentare de transport și, în consecință, costurilor mai ridicate ale combustibililor, în comparație cu partea continentală a Italiei.

(7) Reducerea fiscală rămâne în toate cazurile inferioară nivelului costurilor suplimentare pentru încălzire suportate de populația în cauză, astfel încât nu există supracompensare. În special, autoritățile italiene au declarat că reducerea fiscală nu depășește costurile suplimentare suportate în zonele E și F datorită climei mai reci. Mai mult, în ceea ce privește insulele, autoritățile italiene au declarat că reducerea fiscală nu aduce prețul combustibililor în cauză la un nivel inferior față de prețul aceluiași tip de combustibil pe continent.

(8) Cota redusă de impozitare rămâne atât pentru motorină, cât și pentru GPL superioară nivelurilor comunitare minime de impozitare stabilite în Directiva 2003/96/CE.

(9) Măsura în cauză se aplică numai încălzirii încăperilor (atât pentru persoane private, cât și pentru întreprinderi). Aceasta nu se aplică altor tipuri de utilizare comercială a produselor menționate anterior.

(10) S-a estimat că măsura nu denaturează concurența și nu stânjenește funcționarea pieței interne, aceasta nefiind considerată incompatibilă cu politicile comunitare în domeniul mediului, al energiei și al transporturilor.

(11) Prin urmare, este oportun ca Italia să fie autorizată, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE, să aplice până la 31 decembrie 2012 o cotă redusă de impozitare în ceea ce privește motorina și GPL utilizate pentru încălzire în anumite zone geografice caracterizate de un nivel ridicat al costurilor pentru încălzire, după cum se precizează în anexa la prezenta decizie.

(12) Ar trebui să se garanteze faptul că Italia poate aplica reducerea specifică la care se referă prezenta decizie fără întrerupere în raport cu situația existentă înainte de 1 ianuarie 2007 în temeiul articolului 18 din Directiva 2003/96/CE, în coroborare cu anexa II la respectiva directivă. Prin urmare, autorizația solicitată ar trebui să fie acordată începând de la 1 ianuarie 2007,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Italia este autorizată să aplice cote reduse de impozitare în ceea ce privește motorina și GPL utilizate pentru încălzirea de încăperi în anumite zone geografice caracterizate de un nivel ridicat al costurilor pentru încălzire, după cum se precizează în anexă.

Pentru a evita orice supracompensare, reducerea nu trebuie să depășească costurile suplimentare pentru încălzire suportate în zonele în cauză.

Cota redusă trebuie să respecte cerințele Directivei 2003/96/CE și, în special, nivelurile minime de impozitare stabilite la articolul 9 din respectiva directivă.

Articolul 2

Consumul în comunele situate în zonele menționate la punctul 2 sau la punctul 3 din anexa la prezenta decizie este eligibil doar în măsura în care comuna în cauză nu dispune de o rețea de gaze naturale.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2007 până la 31 decembrie 2012.

([1]) Acest decret împarte teritoriul italian în șase zone climatice (de la A la F). Clasificarea se bazează pe unitatea „grade-zi", care reprezintă, pentru perioada convențională de încălzire, suma temperaturilor medii zilnice, care diferă de temperatura optimă de 20 °C. Cu cât cifra atribuită unei comune este mai ridicată, cu atât temperatura medie exterioară este mai scăzută în decursul perioadei de încălzire.

([2]) Zonele climatice rămase sunt definite în termeni de „grade-zi", după cum urmează: zona A (sub 600), zona B (peste 600, dar fără să depășească 900), zona C (peste 900, dar fără să depășească 1 400) și zona D (peste 1 400, dar fără să depășească 2 100).

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Luxemburg, 7 aprilie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
R. ŽERJAV

ANEXĂ

Zone geografice vizate de prezenta decizie:

— comunele care aparțin zonei climatice F, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;

— comunele care aparțin zonei climatice E, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;

— comunele din Sardinia și din insulele mici (toate insulele italiene, cu excepția Siciliei).